

Sygn. akt III CSK 179/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku S.P.
przy uczestnictwie H.T., G.T., H.F., A.J., K.M., D. M., J.S., Z.F., D.M., Gminy L.,
D.Ł., L.K. i A.Ś.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 13 września 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, oddala
wniosek uczestników H.F., A.J., K.M., D.M. i J.S. o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego oraz przyznaje radcy
prawnej A.W. (Kancelaria Radcy Prawnego w K.) od Skarbu
Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 1350 zł (tysiąc trzysta
pięćdziesiąt zł) z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem
wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną wnioskodawczyni z
urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 września 2016 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o
zasiedzenie częściowo zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 16
czerwca 2016 r.

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego nieprecyzyjnego określenia żądania wniosku i przeprowadzenia w takiej sytuacji dowodu z opinii biegłego oraz wpływ na ocenę charakteru posiadania. Ponadto wskazał na potrzebę rozstrzygnięcia, jakie elementy władztwa świadczą o samoistnym charakterze posiadania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jest oczywiste, że istotne zagadnienie prawne - jako przyczyna kasacyjna uzasadniająca przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania - musi pozostawać w ścisłym związku z podstawami kasacyjnymi, tylko bowiem wtedy Sąd Najwyższy ma możliwość rozstrzygnięcia tego zagadnienia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2003 r., IV CZ 51/03, nie publ., i z dnia 6 czerwca 2012 r., I UK 54/12, nie publ.).

Pierwsze „zagadnienie prawne” sformułowane przez skarżącego w istocie odbiega od podstaw kasacyjnych, natomiast drugie - związane z pierwszym - skupia się na próbie uniwersalnego wyjaśnienia, jakie elementy władztwa nad rzeczą świadczą o samoistości posiadania.

Jak podkreśla się w orzecznictwie, ocena samoistości posiadania zależy od okoliczności konkretnego przypadku i dotyczy zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych cech posiadania; jest kwestią faktu (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 1999 r., III CKN 199/98, nie publ., i z dnia 14 stycznia 2000 r., I CKN 341/98, nie publ.). Próba znalezienia kryteriów uniwersalnych kwalifikacji posiadania jako samoistnego jest niemożliwa.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 1 w związku z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 393²¹ k.p.c.